

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Contra tentationes, ex doloribus ac tristitijs prouenientes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

etiam in æternum. & in ultimo g^o p^ol^oio inter Michael^{em}, eiusque Angelos cum Dracone & Angelis eius, victoriam S. Michael obtinuit : ad significandum, quòd ad singulos in ultimo p^ol^oio accedant tanta fortitudine : vt, nisi sibi ipsi desint, eorum sit futura victoria : cuius triumphum Angeli ipsi celebrant. Quemadmodum apparet in h^o mendico & infirmo Lazaro, ad cuius mortem venerunt Angeli sancti, qui animam eius portarunt in sinum Abrahæ, facientes illi in angustijs dolorum, ac desertionum eius : vt requiem conserueretur, quam suâ constantia in ijs tolerandis fuerat promeritus.

g Apoc. 12.

h Luc. 16. 22

§. 1. Contra tentationes ex doloribus, ac tristitijs prouenientes.

DE SCENDENTES ad agendum in particulari de tribus predictis tentationibus, quâuis contra primas posita sint multa remedia, apponemus hic efficacissima pro his angustijs. PRIMVM autem deducemus ex eo, quod CHRISTVS Dominus N. dixit S. Petro, cum is impedire volebat ipsius Passionem : i calicem, inquit, quem dedit mihi Pater, non bibam illum; *kan putas: quia non possum rogare Patrem meum; & exhibebit mihi modopius quàm duodecim legiones Angelorum? quomodo ergo implebuntur Scriptura; quia sic oportet fieri: vt ego moriar? ô si horum verborum vim, & rationum eius efficacitatem assequeris! Quis hic erat Seruatoris nostri calix nisi (vt suprâ diximus) omnium tribulationum, & persecutionum, quas in ultimo vitæ suæ agone sustinuit? quæ licet per manus Dæmonum, eorumque ministrorum inferrentur; erat tamen calix ab æterno Patre datus: quia is eas permittebat, & ad mundi redemptionem, & ipsiusmet Christi exaltationem dirigebat. & quamuis potuisset ipse ab eis liberari; noluit tamen: sed promptissimè amplexus est. & quamuis Angelorum legiones potuisset in suum auxilium adducere; non tamen illos admisit, vt ab imminentibus pœnis ipsum eriperent; præter vnum, qui venit, vt consolaretur, & confortaret eum. Et quoniam calicem hunc cum suis omnibus acerbitatibus, tanquam à sapientia & bonitate cœlestis sui Patris decretum aspiciebat: gaudebat spiritu, hauriendo illum: etiamsi carni esset acerbissimus: Et quamuis Sathanas in hora mortis eius accessit; nec ab eo tentando destitit: per Scribas, & Pharisæos; per lictores, & carnifices; vt eum ad culpam aliquam impelleret: semper tamen ipse victor, & ab ea liber euasit. Hunc ergo in modum firmiter tibi credendum est, quidquid molestum in ultimo mortis conflictu, tibi eueniet; siue id à natura miseria, siue à Dæmonis malitia proueniat; calicem esse, quem cœlestis tuus Pater hauriendum offert: à cuius ordinatione & permil-*

I.

i Ioan. 18. 11

k Mat. 26

33.

Calix Dæmonum à Deo permisus.

l Luc. 22.

43.

*Dolores sunt
pharmaca
animæ.*

fione decretus est in animæ tuæ bonum: nisi tu tibi desis. Nulus siquidem Pater videns coram se filium tentatum, afflictum, ac desolatam, si potest impedire, non impedit; nisi id ita expedire, iudicet. Quod si verè tibi expedit, omnes has tribulationes & afflictiones tolerare: dic carni tuæ illas refugienti: *calicem, quem dedit mihi Pater, non vis, ut bibam* satis mihi est, quod ille ita constituerit, vesitque, ad hoc, ut ego lubens illum acceptem. Admittis tunc libenter Syrupos & medicamenta à medico præscripta, licet gustui amara, & ingrata: cum spem habes, futura tibi ad corporis sanitatem vtilia: multò igitur æquiùs est, corde promptissimo, has omnes afflictiones suscipere, tanquam Syrupos, & Pharmaca, à cœlesti, sapientissimo, tibi que additissimo medico in salutem animæ tuæ præscripta. Et quamuis in tua esset potestate, ab eo quod pœnam adfert, te ipsum eripere; & Deum tibi mittere Angelorum legiones, qui te tuerentur: deberes tamen tuam voluntatem diuinæ subijcere, ac resignare; eiusque diuinæ providentiæ te totum committere: & solum optare, ut Angeli veniant ad te confortandum; & à culpis omnibus liberandum: ne in aliquam impingas, aut in tentationibus succumbas.

2.
*Purgato-
rium minu-
unt.*

NOVIT benè Pater tuus cœlestis, si decedas ex hac vita non satis purgatus, ituram animam tuam ad horrendos purgatorij ignes, ut ibi omninò purgeris: alioquin non patere tibi aditum ad cœlum: ac propterea non quasi crudelis; sed quasi pius Pater, porrigit tibi amarum aded calicem: vultque te transire per ignem dolorum, quos in morte sustines, ut sint tibi purgatorium in hac vita: ex qua benè purificatus exiens, statim, vel certè brevissimè post, in ipsam gloriam ingrediaris. ideoque potius optare deberes, ut hi dolores & tribulationes tantæ essent, ut debito culparum tuarum essent pares: siquidem (ut S. Grego. ait beatiùs est liberum hinc exire; quam post hæc vincula libertatem quarere.

*Lib. 4. Dia-
log. c. 38.*

3.
*Serm. 34. in
Cant.*

*Tres in cru-
ce, ad tria
distineta
inere loca.*

CONTICE oculos in tres in monte Caluario cruci affixos: & inuenies (ut perpendit S. Bernardus) hominum afflictiones, & dolores infirmorum, aut initium esse inferni, quales fuerunt nequam latroni, qui impatienter illas tolerabat: & ita ex cruce descendit ad ignem æternum; aut sunt loco Purgatorii, quales fuerunt bono latroni, qui patienter illos ferens, statim post mortem, ingressus est Paradisum; aut vsui sunt ad augenda merita, & coronam, quales fuerunt CHRISTI Domini: qui eas innocenter patiens gloriam corporis, Sanctique sui nominis exaltationem promerebatur: id quod statim post mortem & resurrectionem suam obrinuit. Si igitur iacens in lecto infirmus quasi in cruce, horrendos sustineas dolores: ne aded desipias; ut, propter impatientiam in eis ferendis, ex cruce descendas ad infernum; & ex vno tormento

tran-

transcas ad aliud, & quidem multo grauius: eò quòd ferre nolueris minus, & hoc est, quod tentator quærit, vt te secum abripiat; & postea irideat, cum videbit in aeternis illis ignibus rabie agitari, eò quòd nolueris breues, & paruas pœnas hic sustinere. melius tibi erit, facere ex necessitate virtutem: & cum fueris peccator, accipere istam crucem, sicut bonus ille latro, vt à tuis peccatis expurgeris. Tantum enim spiritus feruorem in ea toleranda ostendere posses: vt tibi Christus Dominus N. ad cor diceret: *m Hodie mecum eris in paradiso.* consolare, & exulta, ô afflicta anima: nam, cum per sufficiens purgatorium iam transferis, hoc ipso die mecum eris in paradiso. Quod si forte tantus esset cruciatus, vt pœnas excederet pro tuis peccatis debitas: adhuc amplius debes exultare. siquidem tunc es in cruce eo modo, quo tuus Saluator: vt merita tua crescant, & augeantur coronæ. tunc enim dicere tibi licebit cum Apostolo: *n momentanea est & leuis hac tribulatio,* quam sustineo, siquidem propter eam expectat me aeternum quoddam immensa gloriæ pondus.

MEMOR esto, Dominum hunc, eò quod filius Dei esset; & iam in anima beatus: ius habuisse ad gloriâ sui corporis, qui quamuis in momento potuisset igneo curru, sicut Elias, in cœlum ascendere: id tamen non fecisse sed voluisse eam promereri transeundo per horrendum tribulationum ignem. Quia *o oportebat* (inquit) *Christum pati, & ita intrare in gloriâ suam:* si igitur tu desideras in gloriâ intrare: quæ tibi non eo titulo debetur, sed totum eius fundamentum est ipsius Dei gratia: æquum est, te ipsum animare ad patiendum, & moriendum. quia alioquin non poteris conregnare. Dicitque tibi hic Dominus, quod S. Cyprianus refert, dixisse splendidissimum quendam virum, vultu lubricato cuidam Episcopo, qui in simili pressura erat: *pati timeris; & exire non vultis: quid faciam vobis: Quasi dixerit, attendite: non esse aptum aliquod mediũ inter pati & mori: nam viuere & non pati, non expedit vobis, siquidem p omnes, qui pie viuere volunt in Christo Iesu, persecutionem aliquam pro eius amore patientur. Quamobrem aut pati, aut mori vos oportet. Melius est autem in Patris vestri cœlestis prouidentiam vos proicere: vt ille & tempus & modum patiendi, ac moriendi designet: vos verò accepteris quod ab eius manu euenit, tanquam id, quod magis vobis expedit.*

DENIQUE magnæ prudentiæ ac dexteritatis erit, in hoc afflictionum tempore, dolorẽ & tristitiã ad id accommodare, q nostri dani leuamen, & remediũ esse possit. Quod S. Chrysostr. duplici similitudine pulchrè declarat. Nam in dolorib⁹ corporis, q grauior est, efficit, vt nõ sentiatur minor: sicut grauẽ q dolorẽ ex paronychia siue rediuiã sentiebat; cũ vehementi aliquo stomachi dolore vexatur, illum alterum non sentit. Hunc in modum,

m Luc. 23.
43.

n 1. Cor. 4.
17.

4.

o Luc. 24.
26.

Lib. de mortalitate nu.
7. Possidius in vita S.
August. c. 27
p. 2. Tim. 3.
12.

Pati oportet aut mori.

5.

Homil. 5. ad popul.

Dolor dolore pellendus.

q Matt. 10. 28.

Tristitia solius peccati medicina.

r Job. 1. 21.

a Psal. 6. 7.

21.

b Eccl. 11.

14.

Voluntas

Dei optanda.

De mortal.

12.

quādo te premet dolor detrimenti corporalis; eò quòd desit tibi salus, aut fortunæ bona, aut quid simile: procura vehementem aliquem dolorem de tuis peccatis, ob spirituale damnum quod ex eis oritur; & ob timorem horribilium suppliciorū, quæ promeritus es: & hoc dolore alterū mitigabis, eiusq; detrimentum parui facies. Et propterea Christus D. N. dixit amicis suis; *q nolite timere eos, qui occidunt corpus, animam aut non possunt occidere, sed potius eum timete, qui potest & animam, & corpus perdere in gehennā.* Si enim hic timor verè occupauerit spiritum, omnes absorbebit timores rerū multò minorum. Præterea quemadmodum corporis medicamēta infirmis partibus sunt applicanda, in quarum remediū præscribuntur; alioquin vtilia nō erunt, sed potius noxia: vt collyrium destinatum ad oculos curandos, illis est applicandū; non stomacho, cui parūm proderit: quia non est aptum ipsi medicamentum: ita *tristitia* propriè non est medicamentum ad infirmitatem, aut mortem, aut rerum temporalium iacturam curandam: nam quantumuis propter huiusmodi tristeris, non consequeris earum remediū: quia illa propriè est *peccatorum, & malorum*, quæ ex eis proueniunt, medicamentum: & per eam curantur & reparantur. Stude itaque eam animæ damnis applicare: & sic repelles eam, quæ te nimium vexat ob damna corporis, sicut clauus clauo pellitur: quare tunc aptè dices, quod S. Job: *t nudus egressus sum, de utero matris meæ, & nudus reuertor illuc, sicut Domino placet, ita fit sit nomen Domini in æternum benedictum.*

§. 2. *Contra tentationes, quæ oriuntur ex timore ipsius mortis.*

EX his, quæ modò diximus, licet accipere *primum* remediū aduersus *secundum* genus tentationū, quæ ex nimio mortis timore oriuntur. Dando scilicet omnem operam, vt nostram voluntatem diuinæ omninò subijciamus, ipsamque mortem propterea acceptemns, quòd ipse ita velit; suaque prouidentia tali tempore, & occasione ita constituerit. nam (vt ait Dauid) *a Domini Domini exitus mortis*. qui liberare potest à morte, quem volet; & permittere in ea occumbere. Et Ecclesiasticus dixit: *b vitam & mortem à D E O esse.* Cùm igitur vitam ipse aliquot annorum iam dederit: nullam facit iniuriam, si nunc auferat. Neque causam habes conquerendi, quod auferat: sed gratias potius agendi, quod per tempus aliquod eam tibi conseruauerit; eique reddendi, quod ipsius est, cùm id petat: quia ita illi placet. Meminisse debemus (ait Sanctus Cyprianus) voluntatem nos non nostram, sed Dei facere debere, secundum quod, nos Dominus quod ite iussit orare. quam præposterum est, quamque peruersum: vt cùm Dei voluntatem fieri postulemus: quando euocat, & accersit nos D E V S, non statim voluntatis eius imperio pareamus

mus